

МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

В.А. ПРЕДБОРСЬКИЙ,
д.е.н., професор, Національна академія внутрішніх справ

Перманентне відтворення основної функції тінізаційних процесів

У статті розглядаються причини існування як засоби суспільного оновлення – перерозподілу власності та влади в Україні суто тіньової перманентної, домінуючої їх складової як альтернативи легітимним процесам економічного зростання.

Ключові слова: тіньовий перерозподіл власності та влади як функція тіньової економіки, перманентний перерозподіл власності, ціна тіньового перерозподілу порівняно з ціною законотворчості, консервативна базова матриця, інституційний неоімперський тиск.

В.А. ПРЕДБОРСКИЙ,
д.э.н., профессор, Национальная академия внутренних дел

Перманентное воспроизводство основной функции тенизационных процессов

В статье рассматриваются причины существования в качестве средств общественного обновления – перераспределения собственности и власти в Украине сугубо теневой перманентной доминирующей их составляющей как альтернативы процессам экономического развития.

Ключевые слова: теневое перераспределение собственности и власти как функция теневой экономики, перманентное перераспределение собственности, цена теневое перераспределения по сравнению с ценой законопослушания, консервативная базовая матрица, институциональное неоимперское давление.

V. PREDBORSKIJ,
doctor of Economics, professor, National Academy of Internal Affairs

Permanent reproduction of the main features shadow's economy processes

This article discusses the reasons for existence as a means of social renewal – the redistribution of property and power in Ukraine, especially the permanent shadow of the dominant component as an alternative to the process of economic development.

Keywords: shadow redistribution of property and power as a function of the shadow economy, permanent redistribution of property, the price of the shadow redistribution compared to the cost of law-abiding, conservative base matrix, institutional neoimperial pressure.

Постановка проблеми. Проведення вітчизняних глибоких суспільних реформ є безальтернативною вимогою часу. Суспільство, незважаючи на незаперечні імперативні вимоги розвитку, наявність позитивного досвіду інших країн, які вирішували подібні проблеми, на десятки років запізнилося з їх проведенням. У чому причини наявного механізму гальмування реформ, чому тіньові засоби в комплексі економічних перерозподільчих процесів мають домінуюче значення?

Необхідність протидії тіньовій економіці знайшла відображення у ряді важливих законодавчих, нормативно-правових актів держави, таких як: проекти сучасного законодавства щодо протидії корупції, закони України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні на 2014–2017 роки» (2014), «Про засади запобігання і протидії корупції» (2011), Указ Президента України «Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю

і корупцією» (2003, №84/2003), проект Державної програми детінізації економіки, Указ Президента України «Про першочергові заходи щодо детінізації економіки та протидії корупції» (2005, №1615/2005), постанови Кабінету Міністрів України з питань відстеження процесів тінізації економіки та розроблення рекомендацій щодо обмеження її зростання, цілий ряд відомчих актів тощо.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. До вітчизняних досліджень з тіньової економіки відносяться праці В.Д. Базилевича, А.В. Базилюка, О.І. Барановського, В.М. Бородюка, Г.С. Буряка, З.С. Варналія, А.С. Гальчинського, Я.Я. Дьяченка, С.О. Коваленка, І.І. Мазур, В.О. Мандибури, О.В. Турчинова та ін. Значний внесок у розробку адміністративно-правових і кримінально-правових аспектів протидії корупції зробили вітчизняні вчені-юристи.

У той же час у зв'язку з недостатнім системним вивченням явища тіньової економіки, причини її існування та розвитку потребують подальшого вивчення, зокрема причини системної сталості тінізації перерозподілу власності та влади, що стає тіньовою альтернативою системних суспільних реформ.

Метою статті є подальший дискурсивний розвиток вивчення сутності причинного комплексу тінізаційного зростання на основі тіньового перерозподілу власності та влади, існування останнього як найактивнішого деструктивного, демотиваційного засобу економічного зростання.

Виклад основного матеріалу. Однією з найсуттєвіших небезпек національній безпеці у вітчизняному суспільстві є розбудова механізмів гальмування його реформування, модернізації, що прирікає країну на виштовхування все далі і далі за межі кола сучасних суб'єктів світового модернізаційного економічного впливу в зону маргінальних країн, «неісторичних» націй тощо [1, с. 126–131].

Соціальна економічна структура суспільства при цьому переповнюється механізмами тіньового розвитку, здійснюється трансмутаційний перехід до зростання процесів архаїзації та посилення потенціалу соціально-економічної деградації.

Головною функцією суспільного розвитку за цих умов стає паразитарний тіньовий перерозподіл власності та влади, яка за умов зміцнення механізмів гальмування та деградації перетворюється у системну перманентну. Політико-економічні команди змінюють одна одну у керма державного регулювання, однак сутність конкурентного піднесення переможців залишається незмінною – здебільшого тіньовий перерозподіл власності та влади.

Українська економіка, як вважає А.С. Гальчинський, дедалі більше втягується в перманентний (віртуальний) перерозподіл власності. Такий перерозподіл не пов'язаний, з одного боку, з персоніфікацією власності, з іншого – з отриманням доходів за рахунок ефективної господарської діяльності. Вся суть проблеми зводиться до того, що механізми віртуального перерозподілу власності й механізми утворення додаткової вартості, капіталізації отриманих прибутків та нарощування основного капіталу не лише органічно не доповнюють один одного, а й діють фактично у протилежних напрямках.

Мотиви цього детермінуються ситуацією, за якою інвестиції в перманентний перерозподіл власності дають набагато більші прибутки (доходи), ніж господарська діяльність. Джерелом зазначених доходів є здебільшого не розширення та

вдосконалення основних фондів, а їхнє фактичне «проїдання». У процесі віртуального перерозподілу власності відбувається звужене відтворення ресурсної бази, а отже і суспільного багатства загалом. Приватизаційний доход, який є метою перманентного перерозподілу власності, формується саме на цій основі. Він утворюється за рахунок зазначеного ресурсу – фізичного зменшення основних виробничих фондів. Цей доход використовується, з одного боку, на цілі приватного споживання, а з іншого – для нагромадження нового приватизаційного ресурсу. У цьому розподілі інвестиції в основний капітал, як правило, відсутні. Принаймні, вони не розглядаються суб'єктами приватизації як основне джерело наступного зростання відповідних доходів і тому можуть вважатися, найімовірніше, винятком з описаної схеми економічних відносин [2, с. 129–130].

Таким чином, важливого значення для дослідження сутності процесів тіньового гальмування, особливого обмеження потенціалу істеблішменту країни для проведення реформ має визначення існування та домінуючого впливу однієї з провідних функцій, одночасно провідної її категорії в системі логіко-категоріального апарату, – категорії тіньового перерозподілу власності та влади. Вона характеризує явище як необхідну форму прояву сутності досліджуваного предмета тіньової економіки. Сутність в цій категорії виступає в особливій формі: тіньовий перерозподіл власності та влади як категорія теорії тіньової економіки має своїм змістом діалектичне поєднання явища, дійсності та можливості.

Побудова теорії тіньової економіки через основні, вузлові поняття теорії, що синтезують накопичений науковий матеріал, створює як результат широку системну декомпозицію наукових наслідків, які можуть мати важливе теоретичне та практичне значення. Так, вона дозволяє здійснити подальший розвиток та удосконалення теорії. До деяких наукових наслідків слід віднести різноманітні тіньові ендогенні та екзогенні (по відношенню до національного простору) прояви розподільчих та перерозподільчих процесів у територіальному, галузевому, функціональному, структурному аспектах тощо. Однак лише категорія «тіньовий перерозподіл власності та влади» має статус основного наслідку. Застосування цієї основної форми, в якій виступає, виявляється сутність тіньової економіки, дозволяє логічно завершити теорію, теоретично та методологічно підсилити її пізнавальну функцію.

Причинною основою системного тіньового перерозподілу власності та влади є існування паразитарної елітної економіки.

Особливістю економічного розвитку України в пореформений період є, з одного боку, деградація реального сектору, з іншого – швидкий розвиток новітнього елітного сектору, перетворення його на стрижень сучасної тіньової економіки як базової структури народного господарства. Все це призвело до створення в Україні системно тінізованої економіки, яка поглиблює міжсекторний розрив щодо доступу до суспільних ресурсів, до розлому між новітньою базовою структурою економіки – тінізованим елітним сектором і периферією економічного простору, посилює протистояння між економічною владою та рядовими суб'єктами господарювання. Основними засобами забезпечення відтворення соціально-економічної форми сучасного елітного сектора, як головного суб'єкта перерозподілу влади та власності на свою користь, є подальша

гібридизація влади, розвиток корупції, віртуалізація економічного життя – відрив фондового валютного та кредитного ринків від реального сектора, наявність великої кількості сурогатних фінансових інструментів і платіжних засобів, доларизація грошового обігу, насичення господарської діяльності бартерними розрахунками, неплатежами, давальницькими, толінговими, кримінальними схемами [3, с. 3–6].

Існування перманентного тіньового перерозподілу власності та влади як провідного механізму економічної еволюції в Україні, його органічної несумісності з глибоким суспільним реформуванням висуває актуальність дослідження причин такого довготривалого тренду. Загальною причиною наявності такої провідної тіньової домінуючої функції є існування системної тінізації соціально-економічних процесів, утворення тіньової парадержави.

До декомпозиції головних спеціальних причин, які є об'єктами даного дослідження, слід віднести: 1) обмеженість внутрішніх та зовнішніх джерел інвестицій у створення нових активів, як легітимних засобів економічного зростання, перерозподілу власності та влади, натомість наявність великого потенціалу системної корупції, тіньових схем діяльності, досвіду їх застосування та «підготовленого» для їх використання персоналу; 2) наявність стійких переваг «ціни» застосування схем тіньового перерозподілу влади та власності, порівняно з «ціною» легітимного забезпечення конкурентної першості; 3) відсутність повноцінного «горизонту» інвестування, що унеможливує застосування інвестування – нагромадження в якості знаряддя конкуренції, що обумовлено явищем синкретизму, гібридизації влади та бізнесу, у зв'язку з чим прив'язки часового горизонту діяльності бізнесу до циклу (каденції) перебування політичних команд при владі; 4) наявність консервативної базової історичної інституційної матриці, що обумовлює першість перерозподільчих процесів, натомість обмеження бізнес-інвестування та нагромадження; 5) існування потужного інституційного неоімперського тиску (як зовнішнього, так і внутрішнього) на економічній структурі країни з метою їх подальшої деградації, архаїзації та тінізації.

Основним критерієм інвестиційної безпеки країни є здатність її економіки зберігати або принаймні адаптуватися до пошуку адекватних засобів забезпечення достатнього рівня суспільного відтворення в умовах критичного зменшення (припинення) постачань ресурсів (товарів, послуг, технологій тощо) або кризових ситуацій внутрішнього характеру. Цей критерій не може реалізуватися у часі, якщо суспільство не створює умови для нагромадження економічного потенціалу (інвестування) та дотримання вимог інвестиційної складової економічної безпеки. Необхідно розуміти те, що інвестиційна безпека – це здатність і створення умов до розширеного відтворення, зокрема, здатності прогресивного перерозподілу влади та власності на користь суспільного зростання, його соціальної якості тощо.

Отже, розвиток економічної діяльності є результатом реалізації інвестиційної діяльності, інвестування та інвестиційної складової економічної безпеки. Заощадження та нагромадження капітальних умов (інвестування) в результаті знаходяться біля витоків будь-якої спроби поліпшення матеріальних умов існування людини. Вони становлять основу людської цивілізації. Без заощадження (запасів) і нагромадження капіталу немає спрямованості до нематеріальних цілей [4, с. 22].

1. Інвестиційний клімат у вітчизняній економіці залишається стабільно несприятливим. Звітні дані свідчать про подальше падіння інвестиційної активності, а отже про поглиблення інвестиційної кризи, що жорстко обмежує модернізаційні економіко-технологічні перетворення суспільного виробництва. Переважна частина інвестиційної пропозиції формується за рахунок власних коштів підприємств. При цьому головна проблема сучасного інвестиційного ринку виявляється у відтворенні надзвичайно обмежених можливостях внутрішніх нагромаджень в країні (особливо у ординарному секторі економіки) і нездатності приватних інвесторів у повній мірі компенсувати дефіцит капіталовкладень для переборення інвестиційного спаду, забезпечення прогресивного перерозподілу власності та влади для зміни структури економіки, стрімкого переходу до новітніх технологічних укладів.

2. Другою складовою причин існування явища перманентності тіньового перерозподілу власності та влади в Україні є наявність стійких (тіньових) переваг «ціни» застосування схем тіньового перерозподілу порівняно з «ціною» законного забезпечення інвестиційно-нагромаджувальної конкурентної першості. Це виявляється у високих трансакційних витратах первинної легалізації та підтримки інвестиційної діяльності бізнесу у вітчизняних умовах, системному бюрократично-корупційному тиску, що створює перепони для вільного розвитку ринкових відносин.

Один із засновників неоінституціоналізму Ернандо де Сото щодо ролі тіньової економіки у розвитку залежних країн зауважує, що потяг громадян цих країн до дій поза законом в значній мірі є результатом раціональної оцінки витрат «закономслухності». Таким чином, основною причиною тіньової економічної активності слід вважати нераціональний правовий режим, коли процвітання компанії у меншій мірі залежить від того, наскільки добре вона працює і, в більшій – від витрат, що покладаються на неї законом. Підприємець, який краще маніпулює цими витратами або зв'язками з чиновниками, виявляється більш успішним, ніж той, хто стурбований лише виробництвом [5, с. 178, 189].

3. Українська економіка позбавлена стратегічних часових вітрил управління, у тому числі довгострокових інвестиційно-нагромаджувальних засобів. Причиною цього є як загальний занепад державного регулювання, так й існування небезпечного явища – стрижня сучасних тіньових механізмів – синкретизму (невіддільності), гібридизації (змішування) влади та бізнесу [6, с. 139–141].

Оскільки каденція влади обмежена у часі, то і синкретизований з нею бізнес також має такі ж обмеження, що значно стискають горизонт довгострокового інвестування як засобу легітимного перерозподілу. Незважаючи на явище політичного зрадництва, як засобу вийти за вузькі часові межі перебування політичної команди на верхівці влади, воно не в змозі подолати принципову невизначеність інвестиційної поведінки у довгостроковому періоді. Як альтернатива цьому посилюються тіньові механізми перерозподілу.

4. Економіці України історично та логічно притаманний селянський базис, селянські форми організації, які визначають надзвичайне розповсюдження неформальних (тіньових) форм [6, с. 109–134], консервації суспільного розвитку, його архаїзації, зокрема посилення перерозподільчих процесів – переділів землі тощо [7, с. 189–201].

Так, найвідоміший український економіст М.І. Туган–Барановський опублікував цілу серію ґрунтовних праць, в яких на відміну від сучасних українських дослідників велика увага була приділена майбутньому обцинних форм, зокрема досвіду влаштування соціалістичних обцин в історії людства та аналізу цього досвіду [8]. Найбільш ґрунтовні з них «Общественно–экономические идеалы нашего времени» (СПб., 1913) і «В поисках нового мира. Социалистические общины нашего времени» (СПб., 1913). Характерною рисою цих праць був той органічний зв'язок ідей соціалізму з ідеями обцини – кооперації, який виявляв, надзвичайно переконливо доводив та оригінально інтерпретував М. Туган–Барановський, роблячи значний крок як у розвитку ідей майбутнього суспільства, так і у розвитку його теорії організації господарювання.

Остання стала ще одним вагомим аргументом великого вченого на користь необхідності врахування генетичної спадковості суспільної організації. М. Туган–Барановський досліджує різні типи та види кооперації, їхні соціальні, організаційні та господарські характеристики, роль і можливості у захисті інтересів різних прошарків трудящих, їх можливості щодо зменшення напруги суспільних протиріч.

5. Величезний вплив на історичний розвиток України здійснювали й здійснюють декілька імперій та постімперій – Росія, Австро–Угорщина, Німеччина, Османська імперія, Річ Посполита тощо, взаємодія яких між собою утворює потужний синергетичний ефект. Це не могло не позначитися на існуванні різних відцентрових тенденцій сучасної дезінтеграції українського суспільства. Так, дослідник українського суспільства Д.В. Яневський відмічає, що впродовж останніх 11 століть на території земель, що утворюють сучасну Україну, діяли принаймні близько 25 правових традицій та законодавчих комплексів у значній мірі імперського походження [9, с. 7–8].

Метрополія імперій (постімперій), як й імперські утворення, є головними провідниками домінуючого субдукційного тінізаційного консервуючого впливу на імперську периферію.

Особливо деформаційно небезпечними для українського суспільства є імперські впливи на національну еліту, за допомогою яких здійснюється розбещення моделлю колабораціонізму власних верхів, у тому числі за допомогою спецслужб, активний перерозподіл кращих ресурсів проімперських місцевих еліт на користь метрополії, що фактично знищує кадрові ресурси всієї периферії імперії.

Таємна, тінізаційна діяльність всього державного апарату, всієї політичної неоімперської структури, їхній вплив на периферію імперії перетворюється на домінуючу. В умовах глибокої кризи радянської системи «...дивлячись на вмирущу партію, заражену гангреною корупції, таємні служби готувалися привласнити собі всю повноту влади. Задля цього вони створили in extremis коло смертного одра КПРС «тінюву армію», озброєну найскладнішою апаратурою, необмеженими засобами і повноваженнями; її вкрай специфічне завдання полягало в таємній реінфільтрації в колективи великих і малих підприємств, заводів та інституцій. Завдяки тому дрібному й потаємному державному перевороту КГБ – цей інструмент на службі дискредитованої партії – остаточно піднісся до рангу зверхника і господаря. Водночас перебуваючи і на вершині влади, і в сукупності регіональних структур, КГБ пронизав усю величезну советську імперію» [10, с. 35]. «Ви-

бір Андропова був вкрай промовистий й офіційно та безперечно підтвердив факт, що таємні служби нарешті вирвали владу в Комуністичній партії... Проекти і стратегії розробляли в КГБ, Політбюро схвалювало їх, а потім повертало КГБ для реалізації. Справжньою владою був КГБ» [10, с. 14–15].

Таким чином, відбулося становлення сучасної системи тінізаційної діяльності істеблшменту Росії, спецслужб інших імперій в постімперський період їх розвитку, домінуючого їх впливу на весь пострадянський простір, у тому числі на Україну щодо консервації процесів перерозподілу влади та власності, на подальший процес переродження, перш за все, її еліти, набуття нею рис усе більш паразитичного прошарку.

Зменшення обсягу тінізаційних процесів, «продуктивності» їх перерозподільчої функції обумовлює необхідність активізації детінізаційних трендів. Так, обсяжна поява експолярних, перетворених тінювих форм, у тому числі перерозподільчих, відбиває розвиток особливого режиму формування, самоорганізації соціально–економічної системи селянської цивілізації під тиском домінуючих, її реакції на зовнішні впливи, з–за для досягнення в специфічних умовах вищої впорядкованості та цілісності динамічної поведінки та стійких станів – атракторів.

Соціально–економічна система має широкий комплекс генетично визначених архетипів – режимів еволюційної поведінки в залежності від значень певних внутрішніх та зовнішніх параметрів функціонування (вони називаються керуючими). Різним режимам відповідають різні варіанти архітеконики складних економічних механізмів, що запроваджують комплекс асимільованих архетипів, і які реалізуються відповідно до характеру зміни керуючих параметрів. У залежності від цього система «обирає» той чи інший режим [6, с. 141–142].

Вітчизняна економічна система з точки зору детінізаційного очищення, катарсису на даному етапі свого розвитку проходить точку біфуркації, в якій система опиняється перед вибором різних шляхів: можливості започаткування потужного тренду щодо зменшення протиріч тінізації, підняття якості системи до стану вищої структурованості, самоорганізації або подальшого падіння, деградації та тінювої маргіналізації.

Висновки

Однією з найсуттєвіших небезпек національній безпеці у вітчизняному суспільстві є розбудова механізмів гальмування його реформування, модернізації, що прирікає країну на виштовхування все далі і далі за межі кола сучасних суб'єктів світового модернізаційного економічного впливу у зону маргінальних країн, «неісторичних» націй.

Головною функцією суспільного розвитку за цих умов стає паразитарний тінювий перерозподіл власності та влади, яка за умов зміцнення механізмів гальмування та деградації перетворюється у системну перманентну. Політико–економічні команди змінюють одна одну у керма державного регулювання, однак сутність конкурентного піднесення переможців залишається незмінною – здебільшого тінювий перерозподіл власності та влади.

До декомпозиції головних спеціальних причин, які є об'єктами даного дослідження, слід віднести: 1) обмеженість внутрішніх та зовнішніх джерел інвестицій у створення нових активів, як легітимних засобів економічного зростання, перерозподілу власності та влади, натомість наявність велико-

го потенціалу системної корупції, тіньових схем діяльності, до-свіду їх застосування та «підготовленого» для їх використання персоналу; 2) наявність стійких переваг «ціни» застосування схем тіньового перерозподілу влади та власності, порівняно з «ціною» законного забезпечення конкурентної першості; 3) відсутність повноцінного «горизонту» інвестування, що унеможливує застосування інвестування – нагромадження в якості знаряддя конкуренції, що обумовлено явищем синкретизму, гібридизації влади та бізнесу, у зв'язку з чим прив'язки часового горизонту діяльності бізнесу до циклу (каденції) перебування політичних команд при владі; 4) наявність консервативної базової історичної інституційної матриці, що обумовлює першість перерозподільчих процесів, натомість обмеження бізнес-інвестування та нагромадження; 5) існування потужного інституційного неоперського тиску (як зовнішнього, так і внутрішнього) на економічній структурі країни з метою їх подальшої деградації, архаїзації та тінізації.

Вітчизняна економічна система з точки зору детінізаційного очищення, катарсису на даному етапі свого розвитку проходить точку біфуркації, в якій система опиняється перед вибором різних шляхів: можливості започаткування потужного тренду щодо зменшення протиріч тінізації, підняття якості системи до стану вищої структурованості, самоорганізації або подальшого падіння, деградації та тіньової маргіналізації.

Список використаних джерел

1. Кремень В.Г. Україна: альтернативи поступу (критика історичного досвіду) / Кремень В.Г., Табачник Д.В., Ткаченко В.М. – К.: ARC-UKRAINE, 1996. – 793 с.
2. Гальчинський А.С. Суперечності реформ: у контексті цивілізаційного процесу / А.С. Гальчинський. – К.: Українські пропілеї, 2001. – 320 с.
3. Предборський В.А. Перерозподіл власності та влади як функція тіньової економіки / В.А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. пр. Наук.-дослід. економ. ін-ту Міністерства економ. розвитку і торгівлі України. – К., 2012. – Вип. 1. – С. 3–6.
4. Економічна безпека / За ред. З.С. Варналя. – К.: Знання, 2009. – 647 с.
5. Сото Е. де. Иной путь. Невидимая революция в третьем мире? / Сото Е. де. – М., 1995. – 436 с.
6. Предборський В.А. Теорія тіньової економіки в умовах трансформаційних процесів / Предборський В.А. – К.: Задруга, 2014. – 400 с.
7. Туган-Барановський М.І. Політична економія: Курс популярний / М.І. Туган-Барановський. – К.: Наукова думка, 1994. – 262 с.
8. Туган-Барановський М.І. В поисках нового мира. Социалистические общины нашего времени / М.И. Туган-Барановский. – СПб., 1913. – 100 с.
9. Яневський Д.Б. Загублена історія втраченої держави / Д.Б. Яневський. – Харків: Фоліо, 2009. – 252 с.
10. Блан Е. Родом із КГБ. Система Путіна / Е. Блан. – К.: Темпора, 2009. – 360 с.

В.Ф. БЕСЕДИН,
д.е.н., професор, гол. наук. співробітник, Науково-дослідний економічний інститут Мінекономрозвитку України,
Н.І. ГОРШКОВА,
к.е.н., здобувач, Науково-дослідний економічний інститут Мінекономрозвитку України,
І.М. МОГІЛАТ,
ст. наук. співробітник, Науково-дослідний економічний інститут Мінекономрозвитку України

Продуктивність капіталу і напрями її підвищення

У статті наведена характеристика основних засобів України, показана продуктивність капіталу, розглянуті основні напрями її підвищення.

Ключові слова: продуктивність капіталу, основні засоби, напрями підвищення продуктивності капіталу.

В.Ф. БЕСЕДИН,
д.э.н., профессор, гл. научн. сотрудник, НИЭИ Минэкономразвития Украины,
Н.И. ГОРШКОВА,
к.э.н., соискатель, НИЭИ Минэкономразвития Украины,
И.М. МОГИЛАТ,
ст. научн. сотрудник, НИЭИ Минэкономразвития Украины

Производительность капитала и пути ее повышения

В статье приведена характеристика основных средств Украины, показана производительность капитала, рассмотрены основные направления ее повышения.

Ключевые слова: производительность капитала, основные средства, основные направления повышения производительности капитала.

V.F. BESEDIN,
doctor of economical science, professor, goal researcher REI,
N.I. GORSCHKOVA,
candidate of economical science, applicant REI,
I.M. MOGILAT,
senior researcher REI

Productivity of capital and way of her increase

The article describes the characteristics of the fixed assets in Ukraine, shows the productivity of capital and the main directions of its improvement.

Keywords: productivity of capital, fixed assets, the main directions of improving the productivity of capital.